

[Hassing-Jørgensen.]

oplyst, at der kan ventes yderligere Udgifter i dette Finansaar paa ca. 50 Mill. Kr. Det vil altsaa sige i alt 100 Mill. Kr. at dække. Men Ministeren har samtidig oplyst, at Indkomstskatten vil indbringe 40 Mill. Kr. mere end budgetteret. Derimod omtalte den højtærede Finansminister ikke i denne Forbindelse, at der paa Driftsregnskaberne for de sidste Finansaar henstaar en Reserve paa 45 Mill. Kr., 36 Mill. Kr. fra de foregaaende Aar og 9 Mill. Kr. fra det sidste Aar, saa der kan i det allerhøjeste, naar man tager disse 45 Mill. Kr. i Betragtning — og hvorfor skulde man dog ikke tage dem i Betragtning, da de staar som Reserve paa Driftsregnskaberne? —, blive Tale om et udækket Beløb paa 15 Mill. Kr. for Finansaaret 1940—41; men naar man tager i Betragtning, at den højtærede Minister ikke omtalte de øvrige Indtægtsposter eller omtalte, om der kunde være nogen Mulighed for Besparelser paa Udgiftsposterne, kort sagt, naar man kender den højtærede Minister, saa gaar man næppe meget forkert i Byen, naar man udtaler en sikker Forventning om, at der vil være fuld Dækning for de 15 Mill. Kr. Og derfor vil jeg hævde, at paa Forhaand er der ikke det Grundlag for denne Skat, at det er nødvendigt at tilvejebringe yderligere Dækning for indeværende Finansaar.

Naar den højtærede Minister gaar videre, taler om det kommende Finansaar allerede og ikke anser sig i Stand til at sige noget fyldestgørende derom, saa maa jeg give ham Ret. Det vil jo aldrig være muligt at sige noget endeligt og fyldestgørende saa langt frem i Tiden, og derfor, medens efter min Mening Rigsdagen med fuld Ret kan afvise dette Forslag som uforholdsmæssigt for at skabe Balance for 1940—41, saa kan jeg naturligvis ikke have noget imod og vilde finde det rimeligt, at Rigsdagen tilsiger sin Medvirkning til Gennemførelse af saadanne nye Indtægtslove for det kommende Finansaar, hvis Nødvendigheden deraf paa fyldestgørende Maade kan godtgøres i Løbet af det kommende Aar. Saadan har Stillingen været hvert Aar, og det bør ikke være anderledes; end at man tager Stilling til Vanskelighederne, efterhaanden som de melder sig.

Hvis den Situation imidlertid skulde indtræde, at Finansministeren maa sige, at Pengene ikke kan slaa til for det kommende Finansaar, saa føler jeg mig overbevist om, at vi i hvert Fald ikke vil faa dette Forslag at se igen. Om den højtærede Finansministers Opfindsomhed overhovedet

slaar til for at udfinde andre Skatteforslag, kan jeg ikke vide — jeg synes, det vilde være en temmelig vanskelig Situation, hvis vi hermed overhovedet skulde have udtømt enhver Mulighed for at skaffe Staten Indtægter. Men hvis det maatte vise sig, at alle Muligheder er udtømt, og at der dog mangler Penge, saa vil jeg anbefale den højtærede Minister at gaa den Vej, som vi andre maa gaa, at se lidt nærmere paa Udgifterne — ogsaa dertil kan Vintermaanederne passende anvendes.

Jeg vil til Slut henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa, at den højtærede Finansminister ikke er nær saa daarligt stillet, som han helst vil have os til at tro, naar vi taler om Skatter. Vi tilvejebringer stadig Balance paa Driftsregnskabet, men uden om dette Driftsregnskab foregaar der en Formueforøgelse hvert Aar paa mellem 15 og 20 Mill. Kr., hidrørende fra Arveafgiften og Overskuddene paa Statens særlige Fonds. I Tidsrummet fra 31. Marts 1930 til 31. Marts 1940 er Statens regnskabsmæssige Formue forøget fra 223 Mill. Kr. til 401 Mill. Kr., altsaa med 178 Mill. Kr. Hvis man hertil vil lægge Reserven pr. 1. April i Aar, 45 Mill. Kr., kommer man op paa 223 Mill. Kr., eller en Formueforøgelse paa 100 pCt. gennem de sidste 10 Aar. Jeg skal ikke udlede andet deraf, end at hvis der virkelig skulde komme et Finansaar med Underskud, saa har Staten altsaa dog noget at staa imod med.

Jeg kan ikke medvirke til dette Lovforslags Fremme, og jeg henstiller alvorligt til den højtærede Minister, at han ikke bruger den Autoritet, som naturligt tilkommer ham ifølge hans Stilling, til at gennemtvinge dette Forslag. Der findes ikke ret mange her i Salen, som ikke vil krympe sig ved at skulle stemme for dette Forslag — Ordførertalerne var jo i høj Grad Vidnesbyrd om, med hvilke Følelser dette Forslag modtages her i Salen. Jeg skal ikke afvise, at der kan komme til at foreligge særdeles vanskelige økonomiske Situationer for os, der kan meget godt komme en Tid, hvor vi helt anderledes skal anstrenge os for at holde Orden i vore Sager, og jeg er ingenlunde heller blind for de Vanskeligheder, vi staar midt i. Men mere end derover er jeg forstemt over de Vanskeligheder, vi frivilligt styrter os ud i ved Foranstaltninger, som kun tjener til at gøre ondt værre. Der kan ikke være den mindste Tvivl om, at det, der fremfor alt er nødvendigt for os under disse Forhold, det vil være at holde en rimelig social Tilstand oppe her i Landet. Hvis vi fortsætter med en Lovgivning som den,